

Συμμετέχοντας σαν ακροατής η ομιλητής σε διάφορες εκδηλώσεις που οργανώθηκαν από χώρους της ριζοσπαστικής αριστεράς με το βλέμμα περισσότερο στις 8 Ιούλη θα ήθελα να κάνω μερικές παρατηρήσεις..

Κατ' αρχήν το «κλίμα», από αρκετές δυνάμεις που συμμετείχαν (πχ από συνιστώσες της ΛΑΕ) θύμιζαν το κλίμα όσων προέρχονταν από τον ΣΥΡΙΖΑ το καλοκαίρι του 2015. Κατήφεια, υποχώρηση, η «αριστερά έχασε», αμυντισμός, αγνωστικισμός. Πλήρης συμψηφισμός των ευθυνών. «Όλοι χάσαμε»

«Να τα δούμε όλα και όλοι από την αρχή» είναι το μότο. Θα πει κανείς και ποιο είναι το κακό; Μήπως δεν πρέπει να τα δούμε όλα από την αρχή;

Θα έλεγα λοιπόν αποφασιστικά ΟΧΙ. **Δεν πρέπει να τα «δούμε όλα από την αρχή».** Δεν μπορεί να συμπεριφερόμαστε σαν «να μην πέρασε μια μέρα» από τους αγώνες και τις πλατείες, σαν να μην μάθαμε τίποτα από το δημοψήφισμα, σαν να μην βγήκε κανένα συμπέρασμα για την αντικαπιταλιστική αριστερά από την καταστροφική τετραετία ΣΥΡΙΖΑ.

Δεν θα «ξανασυζητήσουμε» **αν ο ΣΥΡΙΖΑ είναι «αριστερά»,** αν αποτελεί μια «ασυνεπή δύναμη» στο «δικό μας στρατόπεδο». ή είναι οριστικά και αμετάκλητα σαν πολιτική, στρατηγική, ηγεσία, διασύνδεση με το κράτος και το κεφάλαιο και οργανωτικό ιστό **στο στρατόπεδο του αντίπαλου!! Είναι!!**

Μπορεί **κάποιος λαϊκός κόσμος να υποχωρεί στο δίλημμα και να πιέζεται.** Πρέπει να δώσουμε μάχη να πειστεί ότι οι αριστεροί που ψηφίζουν ΣΥΡΙΖΑ βάζουν ταφόπλακα στην υπόθεση του κινήματος στην χώρα μας. Φυσικά υπάρχουν και οι περιπτώσεις του αυτοεξευτελισμού διάφορων «πρώην» που κάνουν την ντουντούκα του κάθε «Πολάκη». Ο καθείς εφ'ω ετάχθη!.

Αν είναι να δώσουμε την μάχη ενάντια στον ρεβανσισμό του Μητσοτάκη, (που θα την δώσουμε) θα το κάνουμε για την «δική μας προοπτική», για μια προοπτική ρήξης και αντικαπιταλιστικής ανατροπής, όχι για τον όποιο «ανανεωμένο ΣΥΡΙΖΑ», όχι για μια νέα εκδοχή «αντιδεξιού» και «δημοκρατικού» μετώπου.

«Δεν θα ξανασυζητήσουμε» αν μπορούμε μέσα στα πλαίσια του «προγράμματος σταθερότητας» και του ευρωμνημονιακού σφαγείου να βρουν δικαίωση τα λαϊκά αιτήματα, ότι μπορούμε να πάει ένα βήμα παραπέρα χωρίς ρήξη / έξοδο από την ΕΕ!! Απορρίπτουμε αυτές τις απόψεις είτε επικαλούνται τον «ρεαλισμό» είτε τις παραπέμπουν στο μέλλον μιας «άλλης εξουσίας»..

Θεωρώ στα όρια του ανέκδοτου απόψεις που ξαναγυρνάνε στις απόψεις του ΣΥΡΙΖΑ του 2015 («αν μας κοντράρουν οι δανειστές θα είμαστε έτοιμοι να βγούμε από το ευρώ») και ακόμα χειρότερα «συγκεκριμένες προτάσεις» του τύπου να κάνουμε το «ΤΑΙΠΕΔ αναπτυξιακή τράπεζα»!!! που εξωραΐζουν τις πιο μαύρες και άθλιες πλευρές του μνημονίου όπως κάνει ο Γ Βαρουφάκης.

Μετά και την εμπειρία από την εξέλιξη της ευρωνατοικής συμφωνίας των Πρεσπών με τον αναπτυσσόμενο οικονομικό και στρατιωτικό έλεγχο της χώρας μας στην Βόρεια Μακεδονία, (ενώ η

αριστερά έδινε τον τόνο της κριτικής στην συμφωνία στον « αλυτρωτισμό των γειτόνων»), με τους κινδύνους από τον τυχοδιωκτικό άξονα Ελλάδα-Κύπρου-Ισραήλ-Αιγύπτου να δυναμώνουν, δεν μπορεί να μην κριτικάρουμε ανελέητα τις απόψεις στην αριστερά που δεν έχουν **μέτωπο στον επιθετικό ρόλο της ελληνικής ολιγαρχίας** ή και ακόμα χειρότερα που συντάσσονται μαζί της ανακηρύσσοντας τις διεκδικούμενες ΑΟΖ σε ζώνες κυριαρχίας και κάνουν κριτική από την σκοπιά μιας ακόμα πιο επιθετικής «εθνικής στρατηγικής.»

Δεν μπορεί να συζητάμε πάλι και πάλι για το αν μας αρκεί να αποτελούμε την αριστερή ουρά του Παναγόπουλου μετά και τις απανωτές ήττες και την χρεοκοπία αυτής της πολιτικής...

Εν ολίγοις η αριστερά της επόμενης ημέρας θα χτιστεί πάνω στην «αισιοδοξία της θέλησης» αλλά και πάνω στην εμπειρία θετική ή πικρή όλων των προηγούμενων συγκλονιστικών χρόνων. Δεν θα χτιστεί πάνω στην ήττα, το «δεν γίνεται τίποτα», να ενωθούμε όπως-όπως που τελικά θα οδηγήσει σε μια νέα εκδοχή του «ΣΥΡΙΖΑ και βλέπουμε!!»

Θα πει κανείς η ΑΝΤΑΡΣΥΑ δεν τα λέει αυτά; Νίκησε; Όχι μόνο δεν νίκησε αλλά δεν έκανε και καμιά αυτοκριτική για το αποτέλεσμα... ..Μάλιστα..

Κατ' αρχήν στην πρώτη απόφαση της μετά τις εκλογές η ΑΝΤΑΡΣΥΑ σημείωνε:

«Όμως ούτε η αντικαπιταλιστική αριστερά κατόρθωσε να αυξήσει τις δυνάμεις της, αντίθετα σημείωσε κι αυτή υποχώρηση και στις τρεις κάλπες. Δεν μπόρεσε να γίνει «πόλος έλξης» του απογοητευμένου κόσμου που εγκατέλειψε τον ΣΥΡΙΖΑ και έτσι να στραφεί η δυσαρέσκεια σε αριστερή ανατρεπτική κατεύθυνση όπως είχε θέσει σαν στόχο. **Δεν αγνοούμε αυτό το αποτέλεσμα.** Αντίθετα δεσμευόμαστε ότι η συντροφική συζήτηση για τις αιτίες του θα γίνει μέσα στο πλαίσιο της προσπάθειας ενοποίησης των δυνάμεων και των παρεμβάσεών μας στις σκληρές πολιτικές μάχες που έρχονται. Το δυναμικό της ΑΝΤΑΡΣΥΑ είναι παρών και μάχιμο»

Ακόμα πιο αυτοκριτική ανάγνωση είχε το ΝΑΡ.. **«Το αποτέλεσμά της ΑΝΤΑΡΣΥΑ στις Ευρωεκλογές δεν είναι καλό.... Παράλληλα όμως έχουμε την εμφάνιση μιας σημαντικής κάμψης τόσο στις περιφερειακές όσο και στις δημοτικές κινήσεις της αντικαπιταλιστικής και ανατρεπτικής αριστεράς,** τα οποία αναδεικνύουν τόσο τη δική της «αναλογία» στην υποχώρηση του αριστερού κόσμου..»

Η κριτική αυτή αντιμετώπιση του αποτελέσματος είναι πολύ πιο ώριμη από την δήθεν αυτοκριτική άλλων δυνάμεων που είναι πάντα δικαιωμένες. Και όταν κριτίκαραν την ΑΝΤΑΡΣΥΑ ότι δεν έχει «γραμμή μαζών» και τώρα που οι «πλατιές μάζες» που τους στηρίζουν είναι στενότερες και από το μικρό ποσοστό της ΑΝΤΑΡΣΥΑ. Και όταν στηρίζαν την ηγεσία της ΛΑΕ (που δεν ήταν μόνο ο Π Λαφαζάνης) στις καταστροφικές επιλογές της και όταν εγκαλούσαν την ΑΝΤΑΡΣΥΑ που δεν τις ακολουθεί!!

Ανασυγκρότηση στον χώρο της «άλλης αριστεράς» θα υπάρξει οπωσδήποτε. Αυτό είναι **αναπόφευκτο και θετικό.** Μόνο που η ανασυγκρότηση η **θα γίνει είτε σε μια νεοσυριζαϊκή, νεορεφορμιστική είτε σε μια αντικαπιταλιστική και σύγχρονα κομμουνιστική βάση.** Και όσοι στηρίζουν την πρώτη επιλογή **είναι ξεκάθαρο πως επενδύουν σήμερα στην ήττα της ΑΝΤΑΡΣΥΑ!**

Πρέπει λοιπόν να διαλέξουμε.

Θέλουμε ένα **μεγάλο ανεξάρτητο πόλο της αντικαπιταλιστικής αντιιμπεριαλιστικής αριστεράς πάνω στην βάση ενός προγράμματος ανατροπής** που ανταποκρίνεται στις ανάγκες της ταξικής πάλης ή **θέλουμε ένα πρόγραμμα στα όρια της κυρίαρχης πολιτικής, ένα μέσο όρο ανάμεσα σε αυτό και τα προγράμματα του «καλού ΣΥΡΙΖΑ» που κυκλοφορούν στην πιάτσα;**

Θέλουμε μια **πορεία ανασυγκρότησης με την αυτοπεποίθηση ενός ρεύματος** που παρά το ότι αναδείχτηκαν τα όριά του, παραμένει συγκροτημένο και πολιτικά ενεργό, **ικανό να πάρει** πρωτοβουλίες στην κατεύθυνση ανάπτυξης του και υπέρβασης των σημερινών ορίων του ή θέλουμε μια **«ανασυγκρότηση προς τα δεξιά» με την αναπαραγωγή των «παλιών» ορίων και αυταπατών;**

Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ είναι η αρχή στην πορεία εξέλιξης του αντικαπιταλιστικού μετώπου όχι το τέλος της. Ξέρουμε ότι σήμερα υπάρχουν **σημαντικές δυνάμεις εκτός της** που η κατάστασή της δεν τους επιτρέπει την προσέγγιση τους στην ΑΝΤΑΡΣΥΑ. Μιλάμε κυρίως για **μάχιμες ταξικές δυνάμεις, που δρουν στο εργατικό και λαϊκό κίνημα,** τον κόσμο που συμπαρατάχθηκε στις δημοτικές και περιφερειακές εκλογές και ακόμα πιο πλατιά τμήματα. **Εκεί είναι η προοπτική για την ΑΝΤΑΡΣΥΑ και την αντικαπιταλιστική αριστερά.**

Η επόμενη ημέρα θα είναι **ημέρα αγώνα** ενάντια στην επίθεση μιας κλασικού τύπου δεξιάς κυβέρνησης και κεφαλαίου. Πλατιάς συζήτησης μέσα στο σύνολο του ριζοσπαστικού αντικαπιταλιστικού δυναμικού εντός εκτός **ΑΝΤΑΡΣΥΑ** για τις βάσεις συγκρότησης της αντικαπιταλιστικής αριστεράς της επόμενης ημέρας. **Αυτοτελούς συγκρότησης, με διάφορες μορφές, των πιο συνειδητών ταξικών και κομμουνιστικών δυνάμεων** ώστε να δώσουν ώθηση στην υπόθεση ενός **ανώτερου αντικαπιταλιστικού μετώπου. Πλατιάς ενωτικής συζήτησης και στο εσωτερικό της ΑΝΤΑΡΣΥΑ** για να την δημοκρατική της ανασυγκρότησή και το αντικαπιταλιστικό πρόγραμμα, ώστε να μην αντιμετωπίσει προβλήματα όπως του τελευταίου διαστήματος, αλλά **κυρίως για να γίνει ικανή να παίξει τον ρόλο του αντικειμενικά της αντιστοιχεί σαν πρωτοπόρα δύναμη στην ανασυγκρότηση όλης της αντικαπιταλιστικής αντιιμπεριαλιστικής αριστεράς.**

Αυτά από τις 8 Ιουλίου. **Γιατί μέχρι και τις 7 το βράδυ της 7ης Ιουλίου, και για αυτούς τους λόγους, δίνουμε την μάχη της ΙΣΧΥΡΗΣ ΑΝΤΑΡΣΥΑ!**